

Χειροτονία Πρεσβυτέρου στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή της Απόκρεω, 27 Φεβρουαρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε η εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του Ιεροδιακόνου του Μητροπολιτικού Ναού π. Αλεξάνδρου Ζέπη, εγγάμου κληρικού.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Έφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοί ἐποιήσατε».

Αναλυτικά το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

Τρίτη Κυριακή τοῦ Τριωδίου, τρί-τη Κυριακή προετοιμασίας γιά τήν εἴσοδό μας στήν Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί ἡ Ἁγία μας Ἐκ-κλησία μᾶς ὑπενθυμίζει ἕνα γεγο-νός τό ὁποῖο μπορεῖ νά μὴν ξέ-ρου-με πότε θά συμβεῖ, ἀλλά εἴμαστε ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι θά συμβεῖ. Τό γεγονός αὐτό εἶναι ἡ μέλλουσα κρίση, ὅταν ὁ Χριστός θά ἔλθει γιά δεύτερη φορά στόν κόσμον ἐν δόξῃ καί τιμῇ, γιά νά κρίνει «ζῶντας καί νεκρούς» καί νά ἐπιλέξει αὐτούς πού θά ζήσουν μαζί του αἰωνίως στή χαρά τῆς βασιλείας του.

Ἡ μέλλουσα κρίση δέν εἶναι μόνο βέβαιο ὅτι θά γίνει, ἀλλά εἶναι ἐξίσου βέβαιο ὅτι ἀπό τήν ἀπόφα-ση τοῦ Χριστοῦ ἐκείνη τήν ἡμέρα θά κριθεῖ τό αἰώνιο μέλλον μας, χωρίς νά ὑπάρχει δυνατότητα με-τα-νοίας ἢ ἀλλαγῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό καί στό εὐ-αγ-γελικό ἀνάγνωσμα πού ἀκούσα-με σήμερα, περιγράφει ὁ ἴδιος ὁ Χρι-στός τί θά συμβεῖ καί ποιό θά εἶναι τό κριτήριο μέ βάση τό ὁποῖο θά κρίνει τόν κόσμον, ὥστε νά προετοι-μασθοῦμε ὅλοι κατάλληλα.

Πολλές φορές ἔχουμε ἀκούσει ὅτι τό κριτήριο τοῦ Χριστοῦ θά εἶναι ἡ ἀγάπη μας πρὸς τούς ἀνθρώπους, καί ἄλλοι ἀπό ἐμᾶς μπορεῖ νά θεωροῦν ὅτι εἶναι εὐκόλο καί ἀπλό νά τό ἐπιτύχουν, καί ἄλλοι πάλι νά διερωτῶνται γιατί ὁ Χριστός μᾶς ἔχει δώσει τόσες ἄλλες ἐντολές, ἐφόσον θά μᾶς κρίνει μέ αὐτή τῆ μία καί μοναδική.

Ἡ ἀπάντηση στά ἐρωτήματα αὐτά εἶναι ἀπλή καί σαφής. Ὅλες οἱ ἐντολές πού μᾶς

ἔχει δώσει ὁ Χρι-στός, ὅλα ὅσα κάνουμε καί ζοῦμε μέσα στήν Ἐκκλησία ἀποβλέπουν στό νά μᾶς ἀσκήσουν καί νά μᾶς προετοιμάσουν, ὥστε νά μπορέ-σου-με νά ἐφαρμόσουμε τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης μέ τήν ὁποία θά μᾶς κρίνει ὁ Χριστός, ὄχι ὅπως νομί-ζου-με ἐμεῖς, ἀλλά ὅπως θέλει Ἐκεῖ-νος.

Ἡ ἀγάπη πού ζητᾶ ὁ Χριστός νά δείξουμε στούς ἀδελφούς μας δέν εἶναι μία εὐκαιριακή ἀγάπη, οὔτε ἐξαντλεῖται στό νά δώσουμε ἐλεη-μοσύνη σέ κάποιον πού ζητᾶ ἢ νά συμμετάσχουμε σέ ἕναν ἔρανο ἢ νά προσφέρουμε μία ἄλλη βοήθεια. Εἶναι καί ὅλα αὐτά, ἀλλά αὐτό πού κυρίως ζητᾶ ὁ Χριστός ἀπό ἐμᾶς εἶναι νά ἀποτελεῖ ἡ ἀγάπη τόν τρό-πο τῆς ζωῆς μας. Νά μήν φερόμεθα μέ ἄλλον τρόπο παρά μόνο μέ ἀγά-πη καί νά φερόμεθα μέ αὐτήν πρός ὅλους ἀνεξαιρέτως τούς ἀνθρώ-πους σάν νά εἶχαμε ἐνώπιόν μας τόν Χριστό.

Αὐτό εἶναι τό νόημα τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ πού ἀκούσαμε σήμερα «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοί ἐποιήσατε». Δέν μποροῦμε νά κάνουμε ἐπιλογή οὔτε στά πρό-σω-πα οὔτε στόν τρόπο ἐκφράσεως τῆς ἀγάπης, ἀλλά πρέπει νά τήν κά-νου-με τρόπο ζωῆς, νά τήν κάνουμε φύση μας, διότι ἔτσι ὄχι μόνο θά ἀνταποκριθοῦμε στό κριτήριο τοῦ Χριστοῦ κατά τή μέλλουσα κρίση, ἀλλά θά ἐκπληρώσουμε κατά τό δυνατόν καί τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ὁμοίωση τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος «ἀγάπη ἐστι».

Δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι ἡ ἀγάπη δέν εἶναι μόνο ἡ κορωνίδα τῶν ἀρετῶν, ἀλλά καί ἡ κορωνίδα τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐπομένως δέν μποροῦμε νά φθάσουμε στήν ἀγάπη, δέν μποροῦμε νά ζήσουμε μέ τήν ἀγάπη, ἐάν δέν ἔχουμε ἐφαρ-μό-σει προηγουμένως ὅλες τίς ἄλ-λες ἐντολές τοῦ Χριστοῦ. Καί ὅπως κάθε ἀθλητής, δέν προπονεῖται μό-νο στό ἄθλημα στό ὁποῖο θά ἀγω-νισθεῖ, ἀλλά ἡ προπόνησή του περι-λαμβάνει ἀσκήσεις πού στά μάτια τῶν ἀδαῶν φαίνονται ἄσχε-τες μέ τό ἄθλημά του, εἶναι ὅμως ἀναγκαῖες γιά τήν ἐπιτυχία του στούς ἀγῶνες, τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τήν πνευματική ζωή. Γιά νά ἀποκτήσουμε τήν ἀγάπη, θά πρέπει προηγουμένως νά τηροῦμε ὅλες τίς ἄλλες ἐντολές τοῦ Χριστοῦ. Διότι δέν μποροῦμε νά λέμε ὅτι ἔχου-με ἀγάπη, ἐάν δέν ἀγωνιζό-μεθα νά νικήσουμε τόν ἐγωισμό μας, τή φιλαυτία μας καί τή φιλαρ-γυρία μας. Δέν μποροῦμε νά λέμε ὅτι ἀγαποῦμε τούς ἀνθρώπους ὡς ἀδελφούς μας, ἐάν δέν ἀγωνιζό-μεθα νά νικήσουμε τήν κακία, τόν θυμό, τήν κατάκριση καί τή συκο-φαντία, ἐάν δέν προσπαθοῦμε νά ζοῦμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή μέσα στήν Ἐκκλησία καί μέ τή βοήθεια πού μᾶς προσφέρει ἡ Ἐκκλησία μέ τά ἱερά μυστήρια, μέ τόν λόγο της, μέ τή λειτουργική καί τήν ἀσκη-τι-κή της ζωή, μέ τή νηστεία καί μέ ὅλα τά ἄλλα μέσα πού θέτει στή διάθεσή μας, ὥστε κατά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά ἀκούσουμε τόν λόγο τοῦ Κυρίου, «ἐφ’ ὅσον ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοί ἐποιήσατε».

Στή διακονία αὐτή τῶν ἀδελφῶν σου συστρατεύεσαι καί σύ ἀπό σή-μερα σέ μία θέση μεγαλύτερης εὐθύ-νης, καθώς σέ λίγο θά λάβεις μέ τή χάρη τοῦ Παναγίου καί τελε-ταρχικοῦ Πνεύματος διά τῶν χει-ρῶν τοῦ ἐπισκόπου σου τόν δεύτε-ρο βαθμό τῆς ἱερωσύνης.

Καί ἐάν ὁ Χριστός ζητᾷ ἀπό τόν κάθε πιστό, ἀπό τόν κάθε ἄνθρωπο, νά βλέπει στό πρόσωπο τοῦ συναν-θρώπου του τόν ἴδιο, τό ζητᾷ πολύ περισσότερο ἀπό σένα, στόν ὁποῖο θά ἐμπιστευθεῖ ἀπό σήμερα ψυχές ἀνθρώπων, γιά τίς ὁποῖες θυσιά-σθη-κε ὁ ἴδιος ἐπί τοῦ Σταυροῦ, γιά νά τίς διακονήσεις μέσα στήν Ἐκ-κλησία, συνεχίζοντας τό ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, πού ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ στόν κόσμο μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ διά τῶν ἐπισκό-πων καί τῶν ἱερέων της.

Ὁ Χριστός θά σέ καταστήσει σέ λίγο μέ τή χάρη τῆς ἱερωσύνης λει-τουργό καί οἰκονόμο τῶν μυστη-ρίων του. Ἡ χάρη καί ἡ τιμή αὐτή εἶναι μεγάλη, εἶναι θεία καί οὐρά-νια. Μήν θεωρήσεις ὅμως ποτέ ὅτι σοῦ προσφέρεται ὡς ἐπιβράβευση ἢ ἀνταμοιβή. Ἡ χάρη τῆς ἱερωσύνης εἶναι δωρεά τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρω-πο πού προσφέρει τόν ἑαυτό του γιά νά τόν διακονήσει καί νά δια-κο-νήσει τούς ἀδελφούς του. Εἶναι τάλαντο, τό ὁποῖο ἔχεις χρέος νά τό ἀξιοποιήσεις μέσα στήν Ἐκκλη-σία μέ ταπείνωση, νά τό ἀξιοποιή-σεις στή διακονία τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἀδελφῶν

σου, καί νά τό αύξή-σεις μέ τόν προσωπικό σου άγώνα, μέ τόν προσωπικό σου άγιασμό καί κυρίως μέ τήν ταπείνωση καί τήν ύπακοή σου στην Έκκλησία καί στον έπίσκοπο.

Μήν τό ξεχνᾶς ποτέ αυτό, διότι ή ύπακοή στον έπίσκοπο καί τήν Έκκλησία είναι ύπακοή στον Χριστό καί χωρίς αυτήν δέν ύπάρχει ούτε χάρις ούτε πρόοδος πνευμα-τι-κή. Όταν όμως άγωνίζεσαι μέ τα-πείνωση καί ύπακοή νά διακονείς μέσα στην Έκκλησία καί όταν βλέ-πεις στό πρόσωπο κάθε ανθρώπου τόν Χριστό καί αισθάνεσαι ότι διακονείς στό πρόσωπό του τόν Χριστό, τότε ή χάρη καί ή εύλογία του Θεοῦ θά αύξάνεται καί στή ζωή σου καί στό έργο σου καί θά μπο-ρεῖς εύκολότερα νά αντιμετωπίζεις καί τίς δυσκολίες καί τούς πειρα-σμούς πού θά αντιμετωπίσεις στην ιερατική σου ζωή, ή όποία, όπως συχνά έπαναλαμβάνω, είναι σταυ-ρός, τόν όποιο καλεῖται ό κάθε ιερέας νά τόν σηκώ-νει.

Αυτόν καλεῖσαι νά σηκώνεις καί έτσι, αλλά όχι μόνος. Θα έχεις τή βοήθεια τής χάριτος του Θεοῦ, άλ-λά καί τή βοήθεια καί τή συμπα-ράσταση τόσο του έπισκόπου σου, όσο καί του πνευματικού σου πατρός καί όλων τών πατέρων τής Ιερᾶς μας Μητροπόλεως. Θα έχεις καί τή συμπάρασταση τής εύλαβοῦς συζύγου καί τών οίκείων καί φί-λων σου πού συμπροσεύχονται σήμε-ρα κατά τή χειροτονία σου.

Φρόντισε, λοιπόν, νά φανείς άξιος τής μεγάλης δωρεᾶς πού θά λάβεις σέ λίγο, μέ τή συνεπή καί ανεπίληπτη διακονία σου, μέ τήν άγάπη σου προς τούς ανθρώπους, μέ τόν προσωπικό σου άγώνα καί τήν ταπείνωσή σου, ώστε νά άξιω-θεῖς καί σύ κατά τήν ήμέρα τής κρίσεως νά συγκαταριθμηθεῖς μετά τών εκλεκτῶν του Θεοῦ καί νά λά-βεις τόν μισθό τών πιστῶν καί φρονίμων οίκονόμων του. Εἴσελθε, λοιπόν, στην χαρά σου για νά λάβεις τόν δεύτερο βαθμό τής ιερωσύνης.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)